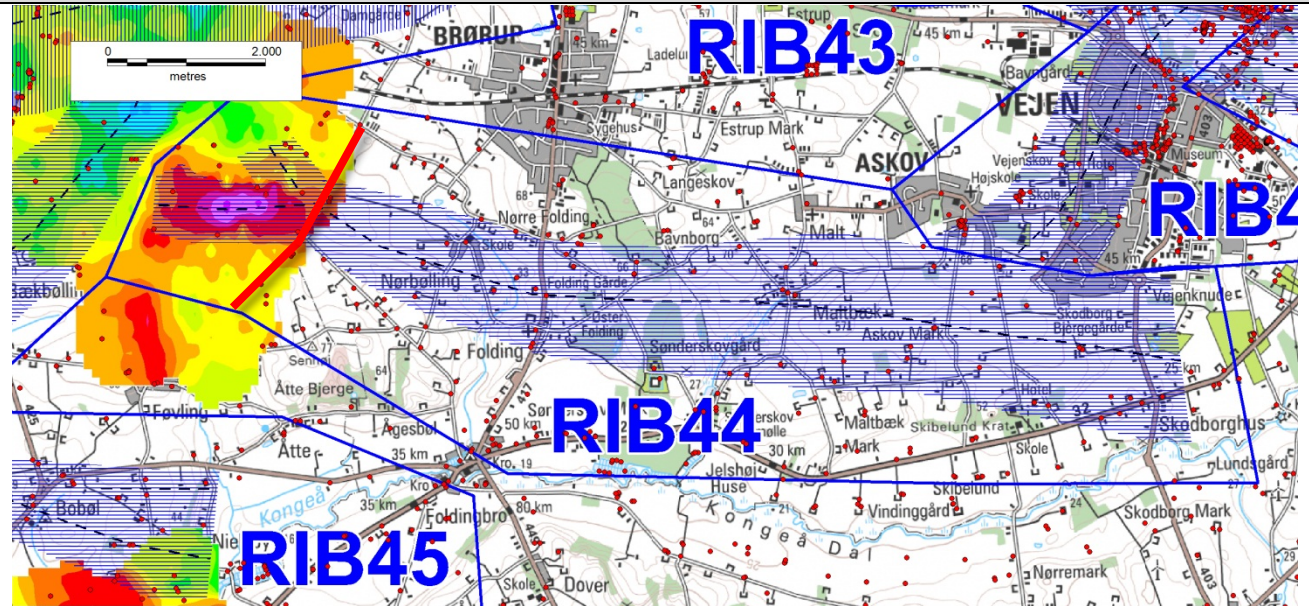

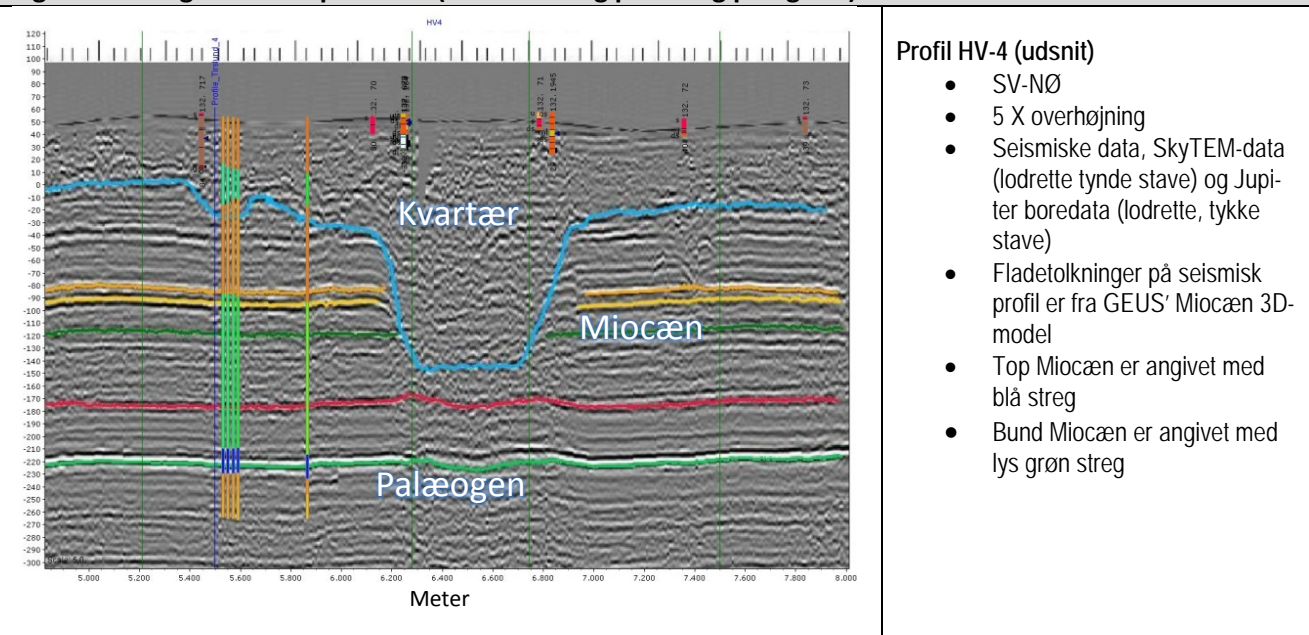
Figur 1: Oversigtskort m. TEM middelmodstand i kote +20 til +30 m

Figur 2: Signaturforklaring

Figur 3: Udvalgt vertikalt profilsnit (se omtrentlig placering på figur 1)

Profil HV-4 (udsnit)

- SV-NØ
- 5 X overhøjning
- Seismiske data, SkyTEM-data (lodrette tynde stave) og Jupiter boredata (lodrette, tykke stave)
- Fladetolkninger på seismisk profil er fra GEUS' Miocæn 3D-model
- Top Miocæn er angivet med blå streg
- Bund Miocæn er angivet med lys grøn streg

Geologisk beskrivelse:

Ved Folding syd for Brørup er der på baggrund af seismik /2,3/ og SkyTEM /1/ kortlagt en øst-vest forløbende ca. 13 km lang og op til 2 km bred *helt begravet* dal. Dalen er dybest i den midterste del, hvor den ifølge de seismiske data /2, 3/ når ned til omkring kote -150 m, mens den i den østlige del når ned til omkring kote -100 m. Dalens form og dybde er ganske ensartet på de tre vestlige seismiske profiler, som krydser dalen (HV24, HOVE2-12, HV-2). På det østligste profil haves to yngre dalerosioner langs flankerne af det overordnede dalstrøg. I den vestligste ende bliver dalen smallere og bunden ser ifølge SkyTEM data /1/ ud til at stige brat og dalen ophører. Dalen kan erkendes i SkyTEM data mod vest helt op til mellem kote +20 og +30 m (se figur 1), hvilket stemmer fint overens med de seismiske profiler, som flere steder viser markante, subhorizontale reflektorer over kote +20 m. SkyTEM data viser også tegn på, at dalen forgrenes i den vestlige ende. Bedømt ud fra SkyTEM data er der ingen forbindelse med den mere vestligt beliggende dal, som kan ses på den seismiske linje N-S gennem Holsted St. by og Holsted (HV1-12; se lokalitet RIB46). En ny undersøgelsesboring ved Tirslund (DGU nr. 132.2118) repræsenterer dog ikke fyld i Folding-dalen, men i en NØ-SV-orienteret dal på lokalitet RIB46.

Dalens fyld er ifølge boringer /4/ i dalen vekslende smeltevandssand, -grus og -ler samt moræneler. Boringerne går dog ikke dybere end til omkring kote -30 m, så fyldet i de dybe dele af dalen er således ikke kendt i detaljer. I de østlige og centrale dele haves en lagserie domineret af moræneler over kote +20 m, hvilket kan ses som uregelmæssigt fordelt, moderat lave modstande i SkyTEM data. I den vestligste ende af dalen er lagserien mere sandet/gruset, hvilket støttes af de høje modstande i SkyTEM mod vest (Figur 1). I de østlige dele af dalen ses de lave modstande i intervallet fra ca. -50 m og nedefter. De seismiske profiler viser et uroligt reflektor billede i dalfyldet (Figur 4), hvor der dog stedvist kan ses markante reflektorer.

Tolkningsusikkerhed:

Dalen ses tydeligt på de seismiske profiler og i den vestligste SkyTEM-kortlægning, men dalen er samlet set kategoriseret som *svagt dokumenteret*, da afgrænsningen af dalen mellem de seismiske profiler er usikker. Afgrænsningen af dalen længst mod vest vurderes at være sikker, mens forløbet længere østover er usikkert, da SkyTEM data viser et meget uroligt billede, og da det ser ud til at dalfyldet har samme elektriske modstandsniveauer som de omkringliggende lag.

Referencer:

- /1/ Rambøll (2012): SKYTEM – Vejen m. ml. – Processering, tolkning og rapportering. Udført for Naturstyrelsen Ribe. Oktober 2012.
- /2/ COWI (2007): Seismisk kortlægning mellem Holsted og Vejen. Udført for Ribe Amt.
- /3/ Rambøll (2013): Seismisk kortlægning ved Vejen/Holsted. Udført for Naturstyrelsen Ribe.
- /4/ Jupiter (2013): Udtræk fra Jupiter-databasen (www.geus.dk)